

Д-ръ Бояновъ

ИСУСЪ НА 12 ГОДИНИ

Иосифъ и Мария се настаниха да живѣятъ въ Назаретъ, малкъ градецъ въ областъта Галилея. Тоя градъ дотогава не само нѣмаше никаква известностъ, но се ползуваше дори съ печална слава. И затова често казваха: отъ тукъ нищо добро не може да излѣзе. Иосифъ нареди тукъ дърводѣлската си работилница, дето шумътъ отъ работата не спираше отъ сутринъ до залѣзъ слънце. Малкиятъ Исусъ растѣше и се засилваше тѣломъ и духомъ подъ неуморнитѣ грижи на кротка и любеща майка. Още въ ранни години тя го научи да чете и да пише и го запозна съ свещенитѣ книги. А Иосифъ, покрай другото, го учеше на своя занаятъ. Еврейскиятъ обичай изискваше отъ всѣки младежъ, който се занимава съ умствена работа, да знае и нѣкой занаятъ или търговия. Съ занаятъ се занимаваха тогава и най-прочутитѣ еврейски учители и философи.

Населението въ Назаретъ наброяваше до 3—4 хиляди души. Зимата е мека и климатътъ твърде здравъ. Тоя градецъ, както и всички еврейски заселища въ онова време, представляше грамада колиби, построени безъ никакъвъ вкусъ. Въ замѣна на това околността е възхитителна: лозята и смокиновитѣ дървета ѝ придаватъ прелестенъ видъ. Усмивка и приветъ сияятъ по лицето на туземеца, чийто градини се красятъ съ разкошна зеленина. Край града има